Tamilmanam International Research Journal of Tamil Studies
Volume 7, Issue 04 (April -2026)
www.tamilmanam.in

ISSN: 3049-0723 (Online), 3107-7781 (Print)
DOI: https://doi.org/10.63300/tm07042026.27

தமிழ்மணம் சர்வதேசத் தமிழ் ஆய்விதழ்
Peer-Reviewed | Open Access | Crossref DOI & Global Indexing | Google Scholar Impact Factor | Multidisciplinary
Issue DOI: https://doi.org/10.63300/tm07042026

Ideological and Social Constructs in the Short Stories of Thazhai Madhiyavan: A Comprehensive Research Evaluation

Dr. S. Maharajan*, M. Vigneshkumar[2],
[1]Associate Professor, Department of Tamil, Peri College of Arts and Science, Chennai – 48
[2]Assistant Professor, Department of Mechanical Engineering, Peri Institute of Technology, Chennai – 48
Email: vigneshmulla94@gmail.com
*Correspondence: drsmaharajantamil@gmail.com,

Article Info
Received on 21-Mar-2026, Revised on 27-Mar-2026, Accepted on 27-Mar-2026, Published on 01-April-2026

ABSTRACT

This article presents a detailed analysis of the creative techniques, socio-political perspectives, and ideological positions of Thazhai Madhiyavan, an author who left a significant mark on the Islamic fictional landscape in the Tamil context during the late 20th and early 21st centuries.

Focusing specifically on three major short story collections—Thuppakkigalil Pookkum Boopalam (2004), Avargal Azhuthu Kondirukkiraargal (2006), and Karunanidhi Gounder (2008)—this study meticulously examines elements such as the impact of real-life incidents woven into his narratives, Islamic puritanical ideologies (Wahhabism), critiques of Dargah culture, and the expression of feminist thought.

Furthermore, the paper discusses how historical tragedies, such as the Kattankudy mosque massacre in Sri Lanka, are fictionalized, and explores the conflicting relationship between Dravidian politics and Islamic principles. This research establishes that Thazhai Madhiyavan's literary journey is not merely storytelling but serves as a field reflecting a community's search for identity and ideological transformation.

KEYWORDS: *Thazhai Madhiyavan, Islamic Short Stories, Kattankudy Massacre, Wahhabism, Dargah Culture, Social Realism, Tamil Literary History, Religious Conversion, Dravidian Politics.*

Copyright © 2024 by the author(s). Published by Department of Library, Nallamuthu Gounder Mahalingam College, Pollachi. This is an open access article under the Creative Commons Attribution (CC BY) license (https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/).

Publisher's Note: The views, opinions, and information presented in all publications are the sole responsibility of the respective authors and contributors, and do not necessarily reflect the views of Department of Library, Nallamuthu Gounder Mahalingam College, Pollachi and/or its editors. Department of Library, Nallamuthu Gounder Mahalingam College, Pollachi and/or its editors hereby disclaim any liability for any harm or damage to individuals or property arising from the implementation of ideas, methods, instructions, or products mentioned in the content.

Tamilmanam International Research Journal of Tamil Studies *ISSN: 3049-0723 (Online), 3107-7781 (Print)*
Volume 7, Issue 04 (April -2026)
www.tamilmanam.in *DOI:* https://doi.org/10.63300/tm07042026.27

தாழை மதியவன் சிறுகதைகளின் கருத்தியல் மற்றும் சமூகக் கட்டுமானங்கள்: ஒரு விரிவான ஆய்வியல் மதிப்பீடு

[1]**முனைவர் சு. மகாராஜன்,** இணைப்பேராசிரியர், தமிழ்த்துறை,
பெரி கலை மற்றும் அறிவியல் கல்லூரி, சென்னை – 48
[2]**ம. விக்னேஷ்குமார்**, உதவி பேராசிரியர், இயந்திர பொறியியல் துறை ,
பெரி தொழில்நுட்ப கல்லூரி, சென்னை – 48

ஆய்வுச் சுருக்கம்
இக்கட்டுரை இருபதாம் நூற்றாண்டின் இறுதியிலும் இருபத்தியோராம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்திலும் தமிழ்ச் சூழலில் இஸ்லாமியப் புனைவுலகில் குறிப்பிடத்தக்கத் தடம் பதித்த எழுத்தாளர் தாழை மதியவனின் சிறுகதைகளை மையமாகக் கொண்டு, அவரது படைப்பாக்க நுட்பங்கள், சமூக அரசியல் பார்வைகள் மற்றும் கருத்தியல் நிலப்பாடுகளை விரிவாக ஆய்வு செய்கிறது. குறிப்பாக, 'துப்பாக்கிகளில் பூக்கும் பூபாளம்' (2004), 'அவர்கள் அழுதுக் கொண்டிருக்கிறார்கள்' (2006), 'கருணாநிதி கவுண்டர்' (2008) ஆகிய மூன்று முக்கியச் சிறுகதைத் தொகுப்புகளை அடிப்படையாகக் கொண்டு, அவரது கதைகளில் இழையோடும் உண்மைச் சம்பவங்களின் தாக்கம், இஸ்லாமியத் தூய்மைவாதக் கருத்துக்கள் (வஹாபித்துவம்), தர்கா பண்பாட்டிற்கு எதிரான விமர்சனங்கள் மற்றும் பெண்ணியச் சிந்தனைகளின் வெளிப்பாடு போன்ற அம்சங்கள் நுணுக்கமாக ஆராயப்பட்டுள்ளன. இலங்கை காத்தான்குடி பள்ளிவாசல் படுகொலை போன்ற வரலாற்றுத் துயரங்கள் எவ்வாறு புனைவாக்கம் செய்யப்பட்டுள்ளன என்பதையும், திராவிட அரசியல் மற்றும் இஸ்லாமியக் கோட்பாடுகளுக்கிடையிலான முரண்பட்ட உறவுநிலைகளையும் இக்கட்டுரை விரிவாகப் பேசுகிறது. தாழை மதியவனின் இலக்கியப் பயணம் என்பது வெறும் கதை சொல்லல் மட்டுமல்லாது, ஒரு சமூகத்தின் அடையாளத் தேடலையும் கருத்தியல் மாற்றத்தையும் பிரதிபலிக்கும் களமாகத் திகழ்வதை இந்த ஆய்வு நிறுவுகிறது.

திறவுச் சொற்கள்
தாழை மதியவன், இஸ்லாமியச் சிறுகதைகள், காத்தான்குடி படுகொலை, வஹாபித்துவம், தர்கா பண்பாடு, சமூக யதார்த்தவாதம், தமிழ் இலக்கிய வரலாறு, மதமாற்றம், திராவிட அரசியல்.

1. முன்னுரை: தமிழ்ச் சிறுகதை வரலாறும் இஸ்லாமியப் புனைவுலகும்

தமிழ்ச்சூழலில் பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டிற்குப் பிறகு ஏற்பட்ட உரைநடை உருவாக்கமென்பது புதுவகையான இலக்கிய வகைமைகள் தோன்றுவதற்கு வலுவான அடித்தளமிட்டது. மேலைநாட்டுத் தாக்கத்தினால் உருவான சிறுகதை வடிவம், இதழியல் துறையின் வளர்ச்சியோடு இணைந்து தமிழ் இலக்கியப் பரப்பில் ஒரு பெரும் மாற்றத்தை நிகழ்த்தியது.[1] ஆரம்பகாலத் தமிழ் இலக்கியங்கள் செய்யுள் வடிவில் இருந்த நிலையில், அச்சுக் கலையின் வருகையும் இதழியல் துறையின் தொழிற்பாடும் சாமானிய மக்களுக்கான உரைநடை இலக்கியங்களைத் தோற்றுவித்தன. குறிப்பாக, இதழியல் துறையின் மூலம் தொழிற்பட்ட பக்க வரையறைகளை முதன்மையாகக் கொண்டு சிறுகதை வடிவம் படைக்கப்பெற்றது.[1] 1935-களில் புதுமைப்பித்தன் போன்ற மேதைகளால் செழுமைப்படுத்தப்பட்ட இந்த வடிவம், காலப்போக்கில் பல்வேறு சமூகக் குழுக்களின் குரலாக மாறியது.[2]

இந்த இலக்கிய வரலாற்றின் மிக முக்கியமானதொரு தொடர்ச்சியாக இஸ்லாமியச் சிறுகதைகளின் உருவாக்கத்தைக் கருதமுடியும். பொதுவாக, இஸ்லாமியச் சிறுகதைகள் படைப்பாளிகளின் நோக்கத்தைக் கொண்டு, அந்தச் சமூகத்தின் விழுமியங்களைப் பாதுகாக்கும் விதமாகவோ அல்லது சீர்திருத்தங்களை முன்னெடுக்கும் விதமாகவோ தோற்றம் பெறுகின்றன.[1] தமிழகத்தில் இஸ்லாமிய இலக்கியங்கள் நீண்டதொரு வரலாற்றைக் கொண்டிருந்தாலும், நவீனச் சிறுகதை வடிவில் இஸ்லாமிய வாழ்வியலைப் பதிவு செய்வது என்பது இருபதாம் நூற்றாண்டின் பிற்பாதியிலேயே வேகம் பெற்றது. அந்த வகையில் எண்பதுகளின் இறுதியில் இஸ்லாமியப் புனைவுலகில் அறிமுகமான தாழை மதியவனின் சிறுகதைகள் எவ்வாறு உருவாக்கம்பெறுகின்றன என்பதையும், அவை முன்வைக்கும் மதிப்பீடுகள் யாவை என்பதையும் விரிவாக ஆராய வேண்டியுள்ளது.[1]

தாழை மதியவனின் படைப்புகள் பெரும்பாலும் உண்மைச் சம்பவங்களை அடிப்படையாகக் கொண்டு உருவாக்கப்பட்டுள்ளன. கற்பனையான புனைவுகளை விடவும், நிஜ வாழ்வில் நிகழ்ந்த துயரங்களையும் மாற்றங்களையும் பதிவு செய்வதையே அவர் தனது இலக்கியப் பணியாகக் கருதுகிறார். அவரது கதைகளை வாசிக்கும்போது, அவை ஒரு தனிமனிதனின் கற்பனை உலகுடன் நின்றுவிடாமல், ஒரு சமூகத்தின் கூட்டு நினைவுகளையும் (Collective Memory) அரசியல் போராட்டங்களையும் ஆவணப்படுத்துவதை உணர முடிகிறது.

2. தாழை மதியவன்: ஆளுமையும் இலக்கியப் பின்னணியும்

தாழை மதியவன் என்ற புனைப்பெயரில் அறியப்படும் எஸ். முகம்மது அலி, அக்டோபர் 25, 1945 அன்று ராமநாதபுரம் மாவட்டம் தொண்டியை அடுத்துள்ள நம்புதாளை என்னும் எளிய கடற்கரை கிராமத்தில் பிறந்தார்.[3] அவரது தந்தை செய்யது முகமது புகாரி மற்றும் தாய் ஆசியா மரியம் ஆவர். நம்புதாளை போன்ற ஒரு சிறு கிராமத்தில் பிறந்து, பூண்டியில் உள்ள உயர்நிலைப் பள்ளியில் பத்தாம் வகுப்பு வரை பயின்றவர், தனது வாழ்வாதாரத்திற்காகச் சென்னைக்கு இடம்பெயர்ந்தார்.[3] சென்னையில் ஒரு தனியார் சரக்குந்து (Transport) நிறுவனத்தில் எழுத்தராகவும் கணக்குப்பதிவாளராகவும் பணியாற்றிய அனுபவம், அவருக்குச் சமூகத்தின் பல்வேறு தரப்பு மக்களையும் நெருக்கமாக அவதானிக்கும் வாய்ப்பை வழங்கியது.[3] பின்னர் திண்டிவனத்தில் அரிசி மண்டி வைத்து நடத்தியதும், இதழியல் துறையில் ஈடுபட்டதும் அவரது எழுத்துத் திறனை மெருகேற்றியது.

2.1 இலக்கியப் பயணத்தின் தொடக்கம்

தாழை மதியவனின் இலக்கிய ஆர்வம் என்பது டாக்டர் மு. வரதராசன், அறிஞர் அண்ணா, கலைஞர் மு. கருணாநிதி போன்ற திராவிட இயக்கத் தலைவர்களின் எழுத்துக்களால் செழுமைப்படுத்தப்பட்டது.[3] மேலும், காண்டேகர் மற்றும் எம்.ஆர்.எம். அப்துற் றஹீம் ஆகியோரது நூல்களை வாசித்து தனது இலக்கியப் பார்வையைக் கட்டமைத்துக் கொண்டார். அவரது முதல் கவிதை 'சீர்தூக்கி' என்ற நாளிதழில் வெளியானது. அதனைத் தொடர்ந்து முல்லைச்சரம், தமிழ்ப்பணி, குயில், பிறைக்கொடி, முஸ்லிம் முரசு போன்ற பல இஸ்லாமிய மற்றும் பொது இதழ்களில் அவர் தொடர்ந்து எழுதினார்.[3]

அவரது முதல் சிறுகதையான 'கண்ணிலே நீரெதற்கு' குயில் இதழில் வெளியானது. இது ஒரு படைப்பாளியாக அவரது நீண்ட பயணத்தின் தொடக்கமாகும். தாழை மதியவன் நாற்பதுக்கும்

மேற்பட்ட நூல்களை எழுதியுள்ளார். இவை சிறுகதைத் தொகுப்புகள், நாவல்கள், குறுநாவல்கள், வரலாற்று நூல்கள் மற்றும் கட்டுரைத் தொகுப்புகள் எனப் பல வகைப்பாடுகளைக் கொண்டவை.[3] அவரது எழுத்துப் பணிக்காகப் பல விருதுகளையும் அவர் பெற்றுள்ளார், மேலும் அவரது படைப்புகள் பல மாணவர்களால் ஆய்வியல் நிறைஞர் மற்றும் முனைவர் பட்டங்களுக்காக ஆய்வு செய்யப்பட்டுள்ளன.[3]

2.2 தாழை மதியவனின் முக்கியப் படைப்புகள் - ஒரு பார்வை

தாழை மதியவனின் படைப்புகள் இஸ்லாமிய வரலாற்றையும், தமிழகச் சூழலில் நிலவும் சமூகப் பிரச்சனைகளையும் ஒருசேரப் பேசுகின்றன. அவரது படைப்புகளின் பன்முகத்தன்மையை அறியக் கீழ்க்காணும் அட்டவணை உதவும்:

வகைப்பாடு	நூல்களின் பெயர்கள் (தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவை)
வரலாறு மற்றும் வாழ்க்கை வரலாறு	தென்னாட்டு வேங்கை திப்பு சுல்தான், ஏகாதிபத்தியத்தின் எதிரி சதாம் ஹுசைன், டாக்டர் பெரியார், முஸ்லிம் மன்னர்கள் ஆண்ட இந்தியா, செங்கிஸ்கான் பேரர்கள்.[4]
சமயம் மற்றும் கலாச்சாரம்	நபிகள் நாயகம் வாழ்க்கை வரலாறு, இஸ்லாம் கூறும் பண்பாடுகள், காதியானிகள், வட்டி ஓர் உயிர்க்கொல்லி.[3]
சிறுகதைத் தொகுப்புகள்	துப்பாக்கிகளில் பூக்கும் பூபாளம் (2004), அவர்கள் அழுதுக் கொண்டிருக்கிறார்கள் (2006), கருணாநிதி கவுண்டர் (2008).[1]
சமூக நாவல்கள் மற்றும் பிற	மதரஸாபட்டினம், அரண்மனைக்காரத் தெரு, பூந்தாழைப் பூங்காற்று, கடல் குதிரைகள்.[3]

.[3]

தாழை மதியவன் தனது படைப்புகளை வெளியிடுவதற்காகத் 'தாழையான் பதிப்பகம்', 'மனக்குகை வெளியீட்டகம்', 'தோணித்துறை பதிப்பகம்' ஆகியவற்றைத் தொடங்கி ஒரு வெற்றிகரமான பதிப்பாளராகவும் திகழ்ந்தார்.[3] அவரது அரசியல் நிலைப்பாடு திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் ஆதரவாளராக இருந்தபோதிலும், அவரது இலக்கியப் படைப்புகள் இஸ்லாமியக் கருத்தியலை முன்னிறுத்துவதிலேயே அதிக ஆர்வம் காட்டின.

3. சிறுகதைகளின் உருவாக்கம்: உண்மைச் சம்பவங்களின் ஆவணமாக்கம்

தாழை மதியவனின் படைப்புகளை வாசித்து முடிக்கும்போது, அவரது சிறுகதைகள் பெரும்பாலும் உண்மைச் சம்பவங்களை அடிப்படையாகக் கொண்டு உருவாக்கம் பெற்றுள்ளதைக் காணமுடிகிறது.[1] இது ஒரு படைப்பாளியின் சமூகப் பொறுப்புணர்ச்சியைக் காட்டுகிறது. அவர் ஒரு சம்பவத்தை வெறும் செய்தியாகப் பார்க்காமல், அதன் பின்னால் உள்ள மனித வலிகளையும் சமூக முரண்பாடுகளையும் புனைவின் மூலம் வெளிச்சத்திற்குக் கொண்டு வருகிறார்.

கவிஞர் மீரா அவர்கள் குறிப்பிடுவது போல, "கதை பிறக்கப் பல்வேறு காரணங்கள் உள்ளன. தாழை மதியவனின் கதைகள் பெரும்பாலும் உண்மை நிகழ்வுகளிலிருந்து பிறக்கின்றன".[1] இந்த உண்மைத் தன்மைதான் அவரது கதைகளுக்கு ஒரு தனித்துவமான வலிமையை வழங்குகிறது.

Tamilmanam International Research Journal of Tamil Studies *ISSN: 3049-0723 (Online), 3107-7781 (Print)*
Volume 7, Issue 04 (April -2026)
www.tamilmanam.in *DOI:* https://doi.org/10.63300/tm07042026.27

3.1 துப்பாக்கிகளில் பூக்கும் பூபாளம்: வரலாற்று வடு

'துப்பாக்கிகளில் பூக்கும் பூபாளம்' என்ற சிறுகதைத் தொகுப்பிலுள்ள தலைப்புக் கதை, ஈழப் போரின் மிகக் கொடுமையான அத்தியாயங்களில் ஒன்றைப் பதிவு செய்கிறது. கிழக்கிலங்கையில் உள்ள காத்தான்குடி பள்ளிவாசலில் தொழுகையில் ஈடுபட்டிருந்த மக்கள் மீது நிகழ்த்தப்பட்ட தாக்குதலே இக்கதையின் மையமாகும்.[1]

ஆகஸ்ட் 3, 1990 அன்று, இஷா தொழுகையில் ஈடுபட்டிருந்த சுமார் 300-க்கும் மேற்பட்ட மக்கள் மீது ஆயுதம் ஏந்திய நபர்கள் தாக்குதல் நடத்தினர். இதில் 147-க்கும் மேற்பட்டோர் கொல்லப்பட்டனர்.[5] இந்தச் சம்பவத்தைத் தாழை மதியவன் மிக எளிமையான மொழியில், ஆனால் ஆழ்ந்த உணர்வுபூர்வமான பதிவாக மாற்றியுள்ளார். விடுதலைப் புலிகள் செய்ததாகக் கூறப்படும் இந்தத் தாக்குதல் முதல், பின்னர் பிரபாகரன் ஈழத்து முஸ்லீம்களிடம் மன்னிப்புக் கோரியது வரை உள்ள வரலாற்று நிகழ்வுகளை இக்கதை தன்னுள் அடக்கியுள்ளது.[1]

3.2 வரலாற்றுத் துயரங்களின் ஒப்பீடு: காத்தான்குடி படுகொலை தரவுகள்

காத்தான்குடி படுகொலை தொடர்பான வரலாற்றுத் தரவுகளைக் கீழ்க்காணும் அட்டவணை விளக்குகிறது:

நிகழ்வு	**விவரம்**
தாக்குதல் நடந்த நாள்	ஆகஸ்ட் 3, 1990 (வெள்ளிக்கிழமை இரவு).[5]
இடம்	மீர் ஜும்மா பள்ளிவாசல், ஹுஸைனியா பள்ளிவாசல் (காத்தான்குடி, இலங்கை).[5]
பாதிக்கப்பட்டோர்	இஷா தொழுகையில் இருந்த 147+ இஸ்லாமிய ஆண்கள் மற்றும் சிறுவர்கள்.[6]
தாக்குதல் நடத்தியோர்	தமிழீழ விடுதலைப் புலிகள் (அரசு மற்றும் உயிர் பிழைத்தவர்கள் தரப்பு குற்றச்சாட்டு; புலிகள் இதனை மறுத்தனர்).[5]
பின்னணி	தமிழ்-முஸ்லிம் உறவுகளில் ஏற்பட்ட விரிசல் மற்றும் ஆயுதப் போராளிகளின் வரி வசூல் தொடர்பான முரண்பாடுகள்.[5]

.[5]

இந்த வரலாற்றுச் சம்பவத்தைத் தாழை மதியவன் ஒரு புனைவாக மாற்றும்போது, அது வெறும் தகவலாக இல்லாமல், ஒரு சமூகத்தின் ஆழமான காயத்தின் வெளிப்பாடாக மாறுகிறது. 'அயோத்தி' என்ற சிறுகதையும் அயோத்தி என்ற ஒரு உண்மை மனிதரின் வாழ்வை மையமாகக் கொண்டது.[1] அதேபோல 'அவர்கள் அழுதுக் கொண்டிருக்கிறார்கள்' தொகுப்பிலுள்ள 'கருப்பு நிலாக்காலம்', 'மாமழைக்கு மறுநாள்' மற்றும் 'கருணாநிதி கவுண்டர்' தொகுப்பிலுள்ள 'மலபாரில் வீசிய மரணப் புயல்கள்' ஆகிய கதைகளும் உண்மைச் சம்பவங்களின் கலைவடிவங்களே ஆகும்.[1]

4. கருத்தியல் நிலைப்பாடு: இஸ்லாமிய அடிப்படைவாதமும் வஹாபித்துவமும்

இஸ்லாமியச் சிறுகதைப் படைப்பாளிகளைப் பொதுவாக இரண்டு பிரிவுகளாகப் பிரிக்கலாம்:

1. இஸ்லாமியச் சமூகக் கருத்தியல்களை வலியுறுத்திச் சிறுகதை எழுதுபவர்கள்.

ISSN: 3049-0723 (Online), 3107-7781 (Print)
DOI: https://doi.org/10.63300/tm07042026.27

2. இஸ்லாமியச் சமூகக் கருத்தியல்களை விமர்சித்துச் சிறுகதை எழுதுபவர்கள்.[1]

தாழை மதியவன் திட்டவட்டமாக முதல் வகைமைக்குள் அடங்குகிறார். அவரது கதைகள் அனைத்தும் இஸ்லாத்தின் அடிப்படைக் கடமைகளான ஈமான் (நம்பிக்கை), தொழுகை, ஜகாத் (அறக்கொடை), நோன்பு மற்றும் ஹஜ் ஆகிய ஐந்தினில் ஏதேனும் ஒன்றை நேரடியாகவோ அல்லது மறைமுகமாகவோ வலியுறுத்துபவையாக உள்ளன.[1]

4.1 வஹாபித்துவச் சிந்தனைகளின் தாக்கம்

தாழை மதியவனின் கதைகளை நுணுக்கமாக ஆய்வு செய்யும் ஆய்வாளர்கள், அவரை ஒரு 'வஹாபித்துவவாதியாக' (Wahhabist) அடையாளப்படுத்துகின்றனர்.[1] வஹாபித்துவம் என்பது இஸ்லாத்தைத் தூய்மைப்படுத்துவதாகவும், இறைவனுக்கு இணை வைக்கும் (Shirk) செயல்களைக் களைவதாகவும் கூறித் தோன்றிய ஒரு சீர்திருத்த இயக்கமாகும்.[9] 18-ஆம் நூற்றாண்டில் முகம்மது இப்னு அப்துல் வஹாப்பால் தொடங்கப்பட்ட இந்த இயக்கம், தர்கா வழிபாடு மற்றும் பிற கலாச்சாரக் கலப்புகளைக் கடுமையாக எதிர்க்கிறது.[10]

தாழை மதியவனின் சிறுகதைகளில் இந்தத் தூய்மைவாதச் சிந்தனைகள் மிகத் தெளிவாகத் தெரிகின்றன. அவரது கதைகளில் வரும் கதாபாத்திரங்கள், மார்க்கக் கடமைகளைச் சரியாகக் கடைப்பிடிக்கும்போது அவர்களின் வாழ்வில் முன்னேற்றம் ஏற்படுவதாகவும், தர்கா போன்ற இடங்களுக்குச் சென்று வழிப்படும்போது அவர்கள் தேக்கமடைவதாகவும் சித்தரிக்கப்படுகின்றனர். உதாரணமாக, 'துளுக்க வண்ணாரத் தெருவும் காயிதே மில்லத் சாலையும்' என்ற கதையில், மாட்டுத்தரகுத் தொழில் செய்யும் தந்தை, மனநலம் குன்றிய தாய் மற்றும் மணமாகாத மூன்று மகள்கள் கொண்ட குடும்பம் தொழுகையின் மூலம் எவ்வாறு படிப்படியாக முன்னேற்றம் கண்டது என்பது விளக்கப்படுகிறது.[1]

4.2 தர்கா பண்பாட்டின் மீதான விமர்சனம்

தமிழக இஸ்லாமியர்களின் தனித்துவமான அடையாளமாக விளங்கும் தர்கா பண்பாட்டைத் தாழை மதியவன் தனது கதைகளில் கடுமையாக விமர்சிக்கிறார். 'தர்கா வளையல்' என்ற கதையில், தர்கா பூசாரிகள் பிழைப்பிற்காக மக்களை ஏமாற்றுவதாகச் சாடுகிறார் [1]:

"என்ன பேத்தல் தர்கா பூசாரிகள் பிழைப்பதற்காக என்னவெல்லாமோ செய்கிறார்கள். அவற்றில் இப்போது கல்யாண வளையல்".[1]

இதைப் போன்றே 'ஆறு வகை புஷ்பங்களும் ஆறு அவுலியா புருஷர்களும்' என்ற கதையில், அவுலியாக்கள் (இறைநேசர்கள்) குறித்த கற்பிதங்களை நகைப்புக்குரியதாக மாற்றியுள்ளார்.[1] வஹாபித்துவச் சிந்தனைகளின் படி, தர்காவிற்குச் செல்வதும் அங்கு வேண்டுதல் செய்வதும் இஸ்லாத்திற்குப் புறம்பானவை. தாழை மதியவன் இந்தப் பார்வையைத் தனது கதைகளில் அழுத்தம் திருத்தமாக முன்வைக்கிறார்.

ஆனால், இத்தகைய விமர்சனங்கள் ஒரு சமூகவியல் கோணத்தில் விவாதிக்கப்பட வேண்டியவை. தர்கா பண்பாடு என்பது தமிழக இஸ்லாமிய சமூகத்தில் உள்ள அடித்தட்டு மக்களான நாவிதர்கள் மற்றும் லெப்பைகள் போன்றோரின் வழிபாட்டுத் தளமாகவும், பொருளாதார ரீதியாகப் புறக்கணிக்கப்படும் மக்களுக்கான உணவளிக்கும் இடமாகவும் (கஞ்சி) திகழ்கிறது.[1] மேலும், இது

பெண்களுக்கு ஒரு குறிப்பிட்ட ஆசுவாசத்தைத் தரும் இடமாகவும் உள்ளது. இந்தச் சமூக யதார்த்தங்களைத் தாழை மதியவன் தனது தூய்மைவாதக் கண்ணோட்டத்தினால் புறக்கணிப்பதாக ஆய்வாளர்கள் கருதுகின்றனர்.[1]

5. பெண்ணியச் சிந்தனைகளும் முதிர்கன்னிகளின் துயரமும்

தாழை மதியவனின் சிறுகதைகளில் பெண் கதாபாத்திரங்களின் சித்தரிப்பு மிகவும் விசித்திரமானது. அவரது கதைகளில் வரும் பெண்கள் பெரும்பாலும் 'முதிர்கன்னிகளாக' (வயது கடந்தும் மணமாகாதவர்கள்) வலம் வருகின்றனர்.[1] 'ஜமீலா', 'பவுஸியாவின் பூனை', 'தர்கா வளையல்' போன்ற கதைகளில் திருமணத்திற்காகக் காத்திருக்கும் பெண்களின் துயரமும், எப்பாடுபட்டேனும் அவர்களுக்குத் திருமணத்தை நடத்திவிடத் துடிக்கும் பெற்றோர்களின் வலியும் பதிவாகியுள்ளன.[1]

5.1 இஸ்லாமியப் பெண்ணியம் குறித்த பார்வை

தாழை மதியவனின் படைப்புகளில் நவீன இஸ்லாமியப் பெண்ணியச் சிந்தனைகளைக் காண்பது கடினம். அவரது கதைகளில் பெண்கள் பெரும்பாலும் குடும்ப அமைப்பிற்குள்ளும் மதக் கட்டுப்பாடுகளுக்குள்ளும் இயங்குபவர்களாகவே உள்ளனர். 'கருப்பு நிலாக்காலம்' என்ற கதையில் மல்லிகா என்ற ஒரு பெண் கதாபாத்திரம் பெண்ணியச் சிந்தனையின் வெளிப்பாடாகப் பர்தாவைத் தூக்கி எறிவதாகவும், வீட்டை விட்டு வெளியே வந்து பொதுவெளியில் இயங்குவதாகவும் காட்டப்படுகிறார்.[1] ஆனால், இறுதியில் அந்தப் பெண்ணே ஊழல் செய்பவராகக் கதையை முடித்துள்ளார் மதியவன். இது ஒருவகையில், மதக் கட்டுப்பாடுகளை மீறும் பெண்கள் நெறிதவறிப் போவார்கள் என்ற அவரது மறைமுகக் கருத்தைக் காட்டுகிறது.[1]

பெண்களுக்கான முன்னேற்றம் அல்லது மாற்றம் என்பது அவர்கள் வஹாபித்துவக் கொள்கைகளை ஏற்றுக்கொண்டு, ஏகத்துவப் பாதையில் செல்லும்போது மட்டுமே நிகழும் என்பது போன்ற ஒரு சித்திரத்தை அவரது கதைகள் மீண்டும் மீண்டும் உருவாக்குகின்றன.[1] இது அவரது கதைகளில் உள்ள கருத்தியல் ஒருதலைப்பட்சத்தன்மையைக் கோடிட்டுக் காட்டுகிறது.

6. மதமாற்றமும் சாதியப் படிநிலைகளும்: ஒரு விமர்சனப் பார்வை

தாழை மதியவன் மதமாற்றத்தை (Conversion) மையமாகக் கொண்டு பல சிறுகதைகளை உருவாக்கியுள்ளார். 'அமாவாசை அப்துல் காதரான கதை', 'குளிக்க அனுமதியுங்கள்' போன்ற கதைகள் இதற்குச் சிறந்த உதாரணங்களாகும்.[1] பொதுவாக, இந்து சமூகத்தில் ஒடுக்கப்பட்ட நிலையில் இருக்கும் மக்கள், இஸ்லாத்தைத் தழுவுவதன் மூலம் சமூக சமத்துவத்தைப் பெறுவதாகவும், அனைத்துத் துயரங்களிலிருந்தும் விடுபடுவதாகவும் அவர் சித்தரிக்கிறார்.[1]

6.1 பிற எழுத்தாளர்களுடன் ஒப்பீடு

தாழை மதியவனின் இந்தப் பார்வைக்கும், பிற முக்கிய இஸ்லாமிய எழுத்தாளர்களின் பார்வைக்கும் இடையே பெரிய முரண் உள்ளது. இன்குலாப், தோப்பில் முகமது மீரன், ஜாகிர் ராஜா போன்றோரின் படைப்புகளில், மதமாற்றத்திற்குப் பின்னரும் கூட ஒருவன் தனது பழைய சாதிய அடையாளத்திலிருந்து முழுமையாக விடுபட முடிவதில்லை என்பது பதிவாகியுள்ளது.[1] இஸ்லாமியச் சமூகத்திற்குள்ளும் நிலவும் உள்-சாதியப் படிநிலைகள் மற்றும் பாகுபாடுகளை அவர்கள் மறைக்காமல் எழுதியுள்ளனர்.

தோப்பில் முகமது மீரான் (1944-2019) தனது 'ஒரு கடலோரக் கிராமத்தின் கதை' மற்றும் 'சாய்வு

ISSN: 3049-0723 (Online), 3107-7781 (Print)
DOI: https://doi.org/10.63300/tm07042026.27

நாற்காலி' போன்ற படைப்புகளில், இஸ்லாமியச் சமூகத்திற்குள் நிகழும் அதிகாரப் போட்டிகளையும், மத அடிப்படைவாதம் எவ்வாறு மனிதர்களைச் சிதைக்கிறது என்பதையும் மிக நுணுக்கமாகப் பதிவு செய்துள்ளார்.[12] ஆனால் தாழை மதியவன், மதமாற்றத்தை ஒரு மாயாஜாலத் தீர்வாகவே (Magic Bullet) முன்வைக்கிறார்.[1]

கீழ்க்காணும் அட்டவணை தாழை மதியவனுக்கும் தோப்பில் முகமது மீரானுக்கும் இடையிலான படைப்பு ரீதியான வேறுபாடுகளை விளக்குகிறது:

அம்சம்	**தாழை மதியவன்**	**தோப்பில் முகமது மீரன்**
படைப்பு நோக்கம்	இஸ்லாமியக் கொள்கைகளைப் பரப்புதல் (Dawah/Ideology).[1]	சமூக யதார்த்தத்தையும் மனித அவலங்களையும் பதிவு செய்தல்.[12]
தர்கா பண்பாடு	மூடநம்பிக்கையாகவும் பிழைப்புத் தளமாகவும் விமர்சனம் செய்கிறார்.[1]	மக்களின் உணர்வுப்பூர்வமான கலாச்சார அங்கமாகப் பார்க்கிறார்.[14]
மொழி நடை	நேரடியான, எளிய தமிழ் உரைநடை.[3]	மலையாளம் கலந்த தனித்துவமான வட்டார வழக்கு (Dialect).[14]
மத அடிப்படைவாதம்	வஹாபித்துவச் சிந்தனைகளை ஆதரிக்கும் போக்கு.[1]	மத அடிப்படைவாதத்தைக் கடுமையாகக் கண்டிக்கும் போக்கு.[13]
கதாபாத்திரங்கள்	பெரும்பாலும் கொள்கைகளை விளக்கும் கருவிகளாக உள்ளனர்.[1]	இரத்தமும் சதையுமான, வாழ்வியல் முரண்கள் கொண்ட மனிதர்களாக உள்ளனர்.[12]

.[1]

7. சமூக நல்லிணக்கமும் அரசியல் தொடர்பும்

தாழை மதியவன் மத நல்லிணக்கம் குறித்தும் சில சிறுகதைகளை எழுதியுள்ளார். மாற்று மதத்தவர் தீமை செய்தாலும், இஸ்லாமியர்கள் பொறுமையைக் கடைப்பிடிக்க வேண்டும் என்ற கருத்தை வலியுறுத்தும் கதைகள் அவரிடம் உண்டு.[1] எல்லாம் இறைவனின் செயல் என்று முடிக்கும் பாணி அவரது கதைகளில் மேலோங்கி நிற்கிறது.

அவரது அரசியல் வாழ்க்கை திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்துடன் (DMK) பிணைந்திருந்தது.[3] அறிஞர் அண்ணா மற்றும் கலைஞர் கருணாநிதியின் மீதான ஈர்ப்பு அவரது எழுத்துக்களில் ஆங்காங்கே வெளிப்படுகிறது. குறிப்பாக, அவரது வரலாற்று நூல்கள் திராவிட இயக்கத்தின் பகுத்தறிவுச் சிந்தனைகளையும், இஸ்லாமிய வீரத்தையும் இணைக்கும் முயற்சியாகவே பார்க்கப்படுகின்றன. 'டாக்டர் பெரியார்' என்ற நூல் இதற்கான ஒரு சான்றாகும்.[3]

அவரது படைப்புகள் 'தமிழ்நாடு முஸ்லீம் முன்னேற்றக் கழகத்தின்' (TMMK) தலைவரான ஜவாருல்லா அவர்களால் பாராட்டப்பட்டுள்ளன. "வெறும் பொழுது போக்காக இல்லாமல் இஸ்லாமியச் சமுதாயச் சிந்தனையை ஏற்படுத்தும் தொகுப்பாக உள்ளது" என்று அவர் மதியவனின் கதைகளைக் குறிப்பிட்டுள்ளார்.[1] இது தாழை மதியவன் ஒரு மக்கள் நலன் சார்ந்த எழுத்தாளராகத் தனது சமூகத்தால் அங்கீகரிக்கப்பட்டதைக் காட்டுகிறது.

8. ஆய்வியல் மதிப்பீடு: பலமும் பலவீனமும்

தாழை மதியவனின் சிறுகதைகளை ஒரு ஆய்வாளராக மதிப்பிடும்போது சில முக்கியக்

ISSN: 3049-0723 (Online), 3107-7781 (Print)
DOI: https://doi.org/10.63300/tm07042026.27

குறிப்புகளை முன்வைக்க வேண்டியுள்ளது.

8.1 பலங்கள்

- **உண்மைச் சம்பவங்களின் ஆவணப்படுத்துதல்:** கற்பனைக்கு அப்பாற்பட்டுச் சமூகத்தில் நிகழும் அநீதிகளைத் தைரியமாகப் பதிவு செய்துள்ளார். குறிப்பாகக் காத்தான்குடி படுகொலை போன்ற சர்வதேச முக்கியத்துவம் வாய்ந்த நிகழ்வுகளைத் தமிழ் இலக்கியப் பரப்பிற்குள் கொண்டு வந்தவர் அவர்.[1]

- **எளிமையான மொழிநடை:** இவரது கதைகள் சாதாரண பாமர மக்களாலும் வாசிக்கப்படக்கூடிய எளிய உரைநடையைக் கொண்டுள்ளன. இது இலக்கியத்தை மக்களிடம் கொண்டு சேர்க்கும் ஒரு கருவியாகத் திகழ்கிறது.[3]

- **சமூக விழிப்புணர்வு:** வட்டிக்கு எதிரான பிரச்சாரம் (வட்டி ஓர் உயிர்க்கொல்லி), கல்வியின் அவசியம் போன்ற சமூக சீர்திருத்தக் கருத்துக்களைத் தனது கதைகள் வழியே கடத்தியுள்ளார்.[4]

8.2 பலவீனங்கள்

- **கருத்தியல் ஒருதலைப்பட்சம்:** இவரது கதைகள் பெரும்பாலும் வஹாபித்துவச் சிந்தனைகளை மட்டுமே முன்னிறுத்துகின்றன. மாற்றுச் சிந்தனைகளைக் கொண்ட கதாபாத்திரங்கள் இவரது கதைகளில் வாழத் தகுதியற்றவர்களாகவோ அல்லது தோல்வியடைந்தவர்களாகவோ சித்தரிக்கப்படுவது ஒரு பெரிய பலவீனமாகும்.[1]

- **கலைத்தன்மையின்மை:** சில நேரங்களில் சிறுகதைகள் என்பவை மார்க்கக் கொள்கைகளை விளக்கும் துண்டுப் பிரசுரங்களைப் (Pamphlets) போல மாறிவிடுகின்றன. கதாபாத்திரங்கள் தங்களின் சுயமான இயல்புகளை இழந்து, எழுத்தாளரின் கருத்துக்களைப் பேசும் கருவிகளாக மாறுகின்றனர்.[1]

- **பெண்ணியப் பார்வைக் குறைபாடு:** பெண்களின் பிரச்சனைகளை வெறும் திருமணச் சிக்கலாக மட்டுமே பார்ப்பது மற்றும் சுதந்திரமாக இயங்கும் பெண்களை எதிர்மறையாகச் சித்தரிப்பது நவீன இலக்கிய விமர்சனங்களுக்குத் தீனியாகிறது.[1]

9. முடிவுரை: தாழை மதியவனின் இலக்கிய இடம்

தாழை மதியவன் தமிழ்ச் சிறுகதை வரலாற்றில் ஒரு தனித்துவமான இடத்தைப் பெறுகிறார். அவர் ஒரு கலைஞர் என்பதை விடவும், ஒரு சமுதாயப் போராளியாகவும் மார்க்கச் சிந்தனையாளராகவுமே தன்னை அடையாளப்படுத்திக் கொள்கிறார். அவரது சிறுகதைத் தொகுப்புகள் குறிப்பாக 'துப்பாக்கிகளில் பூக்கும் பூபாளம்', 'அவர்கள் அழுதுக் கொண்டிருக்கிறார்கள்' ஆகியவை ஈழத்து மற்றும் தமிழக இஸ்லாமியர்களின் வரலாற்றைத் தெரிந்துகொள்ள விரும்பும் எவருக்கும் ஒரு திறவுகோலாக அமையும்.[1]

அவரது வஹாபித்துவச் சார்பு என்பது விமர்சனங்களுக்கு அப்பாற்பட்டது அல்ல. தமிழகத்தின்

வேர் சார்ந்த தர்கா பண்பாட்டையும், அதனுடன் பிணைந்துள்ள எளிய மக்களின் உணர்வுகளையும் அவர் தனது தூய்மைவாதக் கண்ணோட்டத்தினால் நிராகரிக்கிறார். இருப்பினும், இஸ்லாமியச் சமூகத்திற்குள் ஒரு சீர்திருத்த அலையை உருவாக்க வேண்டும் என்ற அவரது நோக்கம் நேர்மையானது என்பதில் ஐயமில்லை.

இறுதியாக, தாழை மதியவனின் சிறுகதைகள் என்பவை வெறும் கதைகள் அல்ல; அவை ஒரு குறிப்பிட்ட காலத்தின் அரசியல் சாட்சியங்கள். ஒரு மதத்தின் கொள்கைகளுக்கும், ஒரு மொழியின் இலக்கிய வடிவத்திற்கும் இடையே நிகழும் தொடர்ச்சியான போராட்டமே அவரது படைப்புலகம். அவர் உருவாக்கிய கதாபாத்திரங்கள் அந்தச் சமுதாயத்தின் வலிகளையும், நம்பிக்கைகளையும், முரண்பாடுகளையும் சுமந்துகொண்டு என்றும் தமிழ் இலக்கியப் பரப்பில் வாழ்ந்துகொண்டிருப்பார்கள்.

முதன்மை ஆதாரங்கள்:

[1.] தாழை மதியவன். 'துப்பாக்கிகளில் பூக்கும் பூபாளம்'. மனக்குகை, சென்னை, 2004..[1]

[2.] தாழை மதியவன். 'அவர்கள் அழுதுக் கொண்டிருக்கிறார்கள்'. மனக்குகை, சென்னை, 2006..[1]

[3.] தாழை மதியவன். 'கருணாநிதி கவுண்டர்'. மனக்குகை, சென்னை, 2008..[1]

துணை ஆதாரங்கள்:

[1.] "தாழை மதியவன்." 'Tamil Wiki'. 2024..[3]

[2.] "Kattankudy Mosque Massacre." 'Wikipedia'..[5]

[3.] "Thoppil Mohamed Meeran - Biography and Themes." 'Ratna Books' & 'Asian Age'..[12]

[4.] "Wahhabism and Islamic Puritanism." 'ResearchGate' & 'Academia.edu'..[9]

[5.] "CommonFolks - Thazhai Mathiyavan Book List.".[4]

[6.] "Role of Sri Lankan Home Guards in 1990 Massacres." 'Wikipedia'..[18]

[7.] "Evolution of Tamil Short Story." 'OpenEdition Books'..[2]